

РЕШЕНИЕ

№ 218

гр. Попово, 05.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПОПОВО, VI СЪСТАВ, в публично заседание на девети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Хрисимир М. Проинов

при участието на секретаря Димитринка Г. Лефтерова
като разглежда докладваното от Хрисимир М. Проинов Гражданско дело № 20233520100237 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени иски от „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Околовръстен път“ № 260 представлявано от изп. директор Димитър Шумаров и прокурист Милена Ванева, действащи чрез пълномощник Адвокатско дружество „Чаталбашев, Петкова и И.“ гр. София, Булстат 177124360, регистрирано с номер в единния регистър 2000045410, представлявано от адв. Х. Х. И., САК, с рег. № от единния адвокатски регистър 1600638810, съдебен адрес за връчване на книжа: гр. София, ул. „Три уши“ № 8, ет. 4, СРЕЩУ: В. Д. П., с ЕГН: *****, с адрес: гр. П. ул. Б № общ. П., обл. Търговище.

В исковата молба се твърди, че по силата на Договора за потребителски кредит, сключен между "Юробанк България" АД и П.Г.П.а на 9.05.2019 г., банката е предоставила на кредитополучателя кредит в размер на 16 512.00 лв. за текущи нужди. Кредитополучателят се е задължил да върне ползвания кредит, заедно с дължимите лихви, в срокове и при условията на процесния договор. Кредитополучателят бил усвоил предоставените парични средства чрез разплащателна сметка, разкрита при "Юробанк България" АД. Дължимите лихви се начислявали от датата на усвояване на кредита и се определят като сбор от референтен лихвен процент (ПРАЙМ) и фиксирана договорна надбавка в размер на 6.35%. Годишният процент на разходите по кредита е 9.31%. В договора са посочени такси и комисионни за проучването и отпускането на процесния кредит, както и месечни такси за обслужване на разплащателната сметка. Ищецът претендира сумата от 175 лв. като такси по договора, включващи месечни такси за обслужване на разплащателната сметка и други такси, определени в договора и в тарифата на банката. Погасителните вноски по кредита се изплащали на анюитетен принцип до 9-то число на всеки месец, с краен срок за погасяване на кредита до 9.05.2026г.

При просрочие на месечните погасителни вноски или предсрочна изискуемост на кредита, кредитополучателят дължал мораторна лихва в размер на законната лихва за забава.

На 18.03.2020 г. Кредитополучателят П. Г. П.а починала.

За да установи наследниците на починалия длъжник, "Юробанк България" АД е инициирала производство пред Районния съд Попово, с правно основание чл. 530 от ГПК, във връзка с чл. 51, ал. 1 от Закона за наследството. В хода на образуваното ч.гр.д №

261/2021 г. по описа на РС - Попово, било установено, че законният наследник на починалата е В. Д. П., който изрично е приел наследството, като това е вписано в особената книга на съда съгласно чл. 49, ал. 1 от Закона за наследството.

Ответникът-наследник на починалия кредитополучател не бил изпълнил задълженията си за погасяване на дължимите суми по отпуснатия банков кредит.

Поради неплащане на месечна вноска с падеж на 9.11.2019 г., и на основание чл. 14 от договора във връзка с чл. 60 от Закона за кредитните институции, банката обявила целия остатък по кредита за предсрочно изискуем без прекратяване на действието на договора.

На В. Д. П. била изпратена Покана чрез ЧСИ Анелия Емилова-Загорова, с номер 769 в регистъра на КЧСИ и район на действие ОС - Търговище, която е била получена на 31.01.2023 г. и от тази дата цялата сума по кредита била предсрочно изискуема.

На 22.02.2023 г., „Юробанк България АД подала заявление за издаване на заповед за изпълнение, основано на документ съгласно чл. 417, т. 2 от ГПК, с искане за незабавно изпълнение и издаване на изпълнителен лист срещу В. Д. П., по което е образувано ч.гр.д № 20233520100102/2023г. на РС - Попово.

В съответствие със законовите срокове, длъжникът е подал възражение по реда на чл. 414 от ГПК поради което на заявителя са дадени указания, че може да предяви иск за установяване на вземането си по реда на чл. 422 от ГПК.

Предвид изложените в исковата молба факти и обстоятелства се моли за решение, с което да бъде признато за установено, че ответникът дължи на ищеца а главница по договора за кредит в размер на 15752.21 лв., ведно със законна лихва върху главницата от 21.02.2023г., до окончателното и изплащане, възнаградителна лихва за периода 09.11.2019г.- 31.03.2023г. в размер на 3156.82 лв., мораторна лихва за периода 09.11.2019г.- 12.03.2020г. в размер на 48.52 лв., мораторна лихва за периода от 14.05.2020г.-13.02.2023г. в размер на 1081.12 лв., такси за периода 13.11.2019г. до 29.11.2021 г. в размер на 175,00лв..

Претендират се разноси.

В срока и по реда на чл. 131 от ГПК ответникът е подал писмен отговор, с който оспорва предявените искове като неоснователни. Твърди се, че процесният договор не е сключен от майката на ответника, нито от представител на банката, като се оспорва авторството му.

Сумата, предмет на договора не била усвоявана никога, въпреки счетоводното отчитане в счетоводството на банката.

Процесният договор бил недействителен по смисъл на чл. 22 ЗПК.

Кредитополучателката не била уведомявана за условията по договора преди сключването му.

В договора липсвали условията, при които разходите по кредита могат да бъдат променени.

В договора липсвали общият размер на погасителните вноски, разходите по кредита, елементи от общата стойност на кредита, които не са включени при изчисляването на годишния процент на разходите.

В договора липсвала информация за правото на погасяване предсрочно на целият кредит, както и липсват условията за прекратяване на договора.

Уговореният ПРАЙМ бил неравноправен и поради това нищожен съгласно чл.146. ал. 1 ЗЗП.

В съдебно заседание, ищецът, редовно призован, не изпраща надлежно упълномощен представител. Депозирано е писмено становище, в което са изложени доводи и съображения в подкрепа на исковите претенции, като се моли за решение, с което същите да бъдат уважени. Претендират се разноси.

Ответникът, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Поповският районен съд, след като прецени събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

По установителния иск по чл. 422 ГПК, вр. чл. 9 от ЗПК, вр. чл. 430, ал. 1 от ТЗ във вр. чл. 60, във вр. чл. 48 от ЗН ищецът носи тежестта да докаже, че е налице валидно

сключен договор за кредит с Полина Георгиева П.а, че ищцовата страна е изправен кредитор по договора /предоставила е на кредитополучателя сумата, предмет на договора/, че задълженията по договора са изискуеми, поради обявена предсрочна изискуемост, че ответникът е наследник на кредитополучателя по договора за банков кредит, както и че е приел наследството на починалия кредитополучател.

Липсата на който и е да е от елементите на горепосочения фактически състав води до неоснователност на исковата претенция.

Съдът намира искът за процесуално допустим – предявен е от легитимирана страна в законоустановения срок при наличието на правен интерес, а по същество за основателен по следните съображения:

Видно от приетите доказателства по делото, се установява, че на 9.05.2019 г., банката е предоставила на кредитополучателя кредит в размер на 16 512.00 лв. за текущи нужди. Кредитополучателят се е задължил да върне ползвания кредит, заедно с дължимите лихви, в срокове и при условията на процесния договор. В договора е посочено, че кредитът се отпуска по разплащателна сметка, разкрита при "Юробанк България" АД. Дължимите лихви се начисляват от датата на усвояване на кредита и се определят като сбор от референтен лихвен процент (ПРАЙМ) и фиксирана договорна надбавка в размер на 6.35%. Годишният процент на разходите по кредита е договорен от страните в размер на 9.31%.

В договора са посочени такси и комисионни за проучването и отпускането на процесния кредит, както и месечни такси за обслужване на разплащателната сметка.

При просрочие на месечните погасителни вноски или предсрочна изискуемост на кредита, кредитополучателят дължи мораторна лихва в размер на законната лихва за забава.

Кредитът е следвало да се погасява и съгласно всички останали клаузи на Договора, Общите условия и Условиата.

На 18.03.2020 г. кредитополучателят П.П.а е починала и видно от приложеното по делото удостоверение за наследници изх. № 86К/20.04.2022 г. е оставила наследник по закон - В. Д. П., ЕГН ***** (син).

От страна на „Юробанк България“ АД е подадена молба до Районен съд Попово за образуване на производство по чл. 51 от Закона за наследството. Въз основа на нея е образувано ч.гр.д. № 261/2021 г. по описа на Районен съд Попово, което е приключило с прекратително Определение № 551/01.11.2021 г. Видно от мотивите на посочения съдебен акт, се установява, че в особената книга на РС- Попово за вписване на приемане и отказ от наследство, е вписано изявлението на Д. П. за приемане на наследството на починалата си майка П. П.а.

В изпълнение разпоредбата на чл. 84, ал. 1 от ЗЗД Банката, чрез ЧСИ Анелия Загорова е изпратила до В. П. покана, с която наследникът е поканен в 7-дневен срок от получаването да заплати наследственото задължение. В поканата е обективизирано и изявление, че банката обявява кредитът в предсрочно изискуем.

Поканата е връчена лично на В. П. на 31.01.2023 г.

След получаването на уведомлението за обявяване на предсрочната изискуемост на кредита, В. П., не е изпълнил своето задължение към „Юробанк България“, поради което Банката е подала заявление за издаване на заповед за изпълнение и изпълнителен лист въз основа на извлечение от счетоводните книги по чл. 417 от ГПК срещу В. П. за дължимите суми по главница, договорна лихва, обезщетение за забава, заемни такси, както и законна лихва.

Въз основа на заявлението е образувано ч.гр.д. № 102/2023 г. по описа на Районен съд Попово, по което е издадена заповед за изпълнение против длъжника В. Д. П. (в качеството му на наследник на П.Г. П.а), като е разпоредено той да заплати на кредитора „Юробанк България“ АД сумата от 20 213.67лв., представляваща общо задължение на кредитополучателя към кредитора по Договор за кредит, от която сума главница – 15752.21лв.; възнаградителна лихва за периода от 09.11.2019г. до 31.03.2023г. – 3156.82лв., мораторна лихва за периода от 09.11.2019г. до 12.03.2020г. – 48.52лв., мораторна лихва за периода от 14.05.2020г. до 13.02.2023г. – 1081.12лв., такси за периода от 13.11.2019г. до 29.11.2021г. - 175,00лв., ведно със законната лихва върху главницата, считано от 21.02.2023г. до изплащане на вземането, както и сумата 1975.81лв. - разноски по делото, от които 404,27лв. за заплатена д.т. и 1571,54лв. за адвокатско възнаграждение с ДДС.

С Определение № 120/17.03.2023 г. по ч.гр.д. № 102/2023 г., поради постъпило

възражение от страна на длъжника, заповедният съд е указал на „Юробанк България“ АД, че в едномесечен срок от връчването на съобщението следва да предяви иск за установяване на вземането си срещу длъжника, с оглед изискванията на чл. 415, ал. 1, т. 1 от ГПК.

От допуснатата по делото съдебно-графическа експертиза се установява, че подписите, положени в процесните документи - Договор за потребителски кредит №FL986681 от 09.05.2019г., Методология за определяне на референтен лихвен процент /ПРАЙМ/ по потребителски и жилищно-ипотечни кредит и Погасителен план по кредит от 09.05.2019г. са изпълнен от П.Г.П.а.

От допуснатата по делото съдебно-счетоводна експертиза, се установява, че сумата от 16 512.00 лв. е преведена от ищеца по разплащателна сметка BG38BPPB1794511138016 с титуляр П.Г.П.а.

В.л. дава заключение, че по кредита са направени погасителни вноски в общ размер на 1294.95

ССЕ установява, че размерът на неизплатеното задължение на Кредитополучателя, включващо главница и възнаградителни лихви по Договор за потребителски кредит FL986681 от 09.05.2019г. е общо 18 909.03лв., като били начислени и дължими мораторни лихви /по чл.8 от Договора/ и такси за времето на ползването на кредита в общ размер 1 304.64лв. лв.

Общия размер на неизплатеното задължение е 20 213.67 лв. лв.. а по отделни пера както следва:

Главница - 15 752.21 лв.;

Възнаградителни лихва за периода от 09.11.2019г. - 31.03.2023г. - 3156.82лв.

Мораторна лихва за периода от 09.11.2019г. до 12.03.2020г. - 48.52лв.

Мораторна лихва за периода от 14.05.2020г.-13.02.2023г. - 1081.12лв., съгл.чл.9 от Договора;

Такси - 175.00лв., които са формирани от 24 бр. месечни такси за обслужване на разплащателната сметка на обща стойност 84.00лв., съгл. чл. 5, т. 2 от Договора и 9 бр. такси на обща стойност 91.00лв., съгл.чл.2, ал.2 от Договора.

Съдът намира изготвените заключения за обективни и компетентни, поради което изцяло ги кредитира.

Доколкото банката надлежно е упражнила правото си да направи кредита предсрочно изискуем, съдът намира, че вземането за главница се дължи в пълния претендиран от ищеца размер, ведно със законната лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение /21.02.2023г/, до окончателното изплащане на задължението.

Възраженията на ответната страна за недействителност на договора са неоснователни. Процесният договор за паричен заем е сключен съобразно изискванията на чл. 10, ал. 1 от ЗПК – в писмена форма, а съдържанието на неговите клаузи е съобразено със специалната уредба на този вид договори. Правата и задълженията на страните по договора са изложени по ясен и разбираем начин и по своето съдържание договорът отговаря на изискванията на закона, въведени с нормата на чл. 11, ал. 1 от ЗПК.

По установителния иск по чл. 422 ГПК, вр. чл. 9 от ЗПК, вр. чл. 430, ал. 2 от ТЗ, във вр. чл. 60, във вр. чл. 48 от ЗН ищецът носи тежестта да докаже размера на претендираната договорна лихва.

Видно от приложения по делото Договор за кредит се установява, че дължимата договорна лихва се начислявали от датата на усвояване на кредита и се определя като сбор от референтен лихвен процент (ПРАЙМ) и фиксирана договорна надбавка в размер на 6.35%.

От заключението на вещото лице се установява, че размерът на дължимата договорна /възнаградителна/ лихва за периода от 09.11.2019г. - 31.03.2023г. е 3156.82лв.

От изложеното следва че исковата претенция е изцяло основателна и следва да бъде уважена.

По установителните искове по чл. 422 ГПК, вр. чл. 9 от ЗПК, вр. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, вр. чл. 288 от ТЗ, във вр. чл. 60, във вр. чл. 48 от ЗН относно лихва за забава и дължими такси ищецът носи тежестта да докаже наличието на главен дълг, изпадането на длъжника в забава, размерът на претендираното обезщетение за забава, както и основанието

и размера на претендираните такси.

В конкретния случай безспорно се установи, че ответникът дължи на ищеца непогасена главница по договора на кредит в размер на 15 752.21 лв.

От заключението на вещото лице, се установява, че размерът на дължимата законна лихва за забава за периода от 09.11.2019г. до 12.03.2020г. е 48.52лв., а за периода от 14.05.2020г.-13.02.2023г. - 1081.12лв..

Размерът на дължимите такси е 175.00лв. които са формирани от 24 бр. месечни такси за обслужване на разплащателната сметка на обща стойност 84.00лв., съгл. чл. 5, т. 2 от Договора и 9 бр. такси на обща стойност 91.00лв., съгл.чл.2, ал.2 от Договора.

Горното води до извода за доказаност на исковите претенции за лихви за забава и за дължими такси и има за последица тяхното уважаване.

По разноските:

С оглед изхода на делото ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца направените по делото разноски.

В случая ищецът е направил разноски в исковия процес в размер на 4071.63 лв., от които 808.55 лв. за заплатена държавна такса, 600.00 лв. – депозити за съдебно-счетоводна и графическа експертизи /350.00 лв. за съдебно-графическа и 250.00 лв. за съдебно-счетоводна експертиза/ и 2663.08 лв. за адвокатско възнаграждение.

Следва да се отбележи обаче, че д.т. за исковото производство е в размер на 404.27 лв., като разликата над този размер до размера на внесена сума от 808.55 лв., не подлежи на присъждане, а на възстановяване, в случай, че бъде поискана.

На основание ТР №4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, т.12, ответникът следва да бъде осъден да заплати на банката и направените разноски по заповедното производство, в общ размер на 1975.81 лв., от които 404.27 лв. за държавна такса и 1571.51 лв. с ДДС за адвокатско възнаграждение.

С оглед изложеното съдът,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на В. Д. П., ЕГН *****, с адрес: гр. П., ул. „А.З.“, в качеството му на наследник на П. Г. П.а с ЕГН: *****, **ЧЕ ДЪЛЖИ** на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Околовръстен път“ № 260 представлявано от изп. директор Димитър Шумаров и прокурист Милена Ванева, действащи чрез пълномощник Адвокатско дружество „Чаталбашев, Петкова и И.“ гр. София, Булстат 177124360, регистрирано с номер в единния регистър 2000045410, представлявано от адв. Х. Х. И., САК, с рег. № от единния адвокатски регистър 1600638810, съдебен адрес за връчване на книжа: гр. София, ул. „Три уши“ № 8, ет. 4., СУМАТА от **15752.21 лв. /петнадесет хиляди седемстотин петдесет и два лева и двадесет и една стотинки/** - главница по Договор за потребителски кредит № FL986681 от 09.05.2019г., сключен между Полина Георгиева П.а с ЕГН: ***** и „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ведно със законната лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение /21.02.2023г/ , до окончателното изплащане на задължението, СУМАТА от **3156.82 лв. /три хиляди сто петдесет и шест лева и осемдесет и две стотинки/** - договорна /възнаградителна/ лихва за периода 09.11.2019г. - 31.03.2023г., СУМАТА от **48.52лв. /четиридесет и осем лева и петдесет и две стотинки/** - лихва за забава за периода от 09.11.2019г. до 12.03.2020г., СУМАТА от **1081.12 лв. /хиляда осемдесет и един лева и дванадесет стотинки/** - лихва за забава за периода от 14.05.2020г.-13.02.2023г., СУМАТА от **175.00 лв. /сто седемдесет и пет лева /** - такси за периода 13.11.2019г. – 29.11.2021г., от които 24 бр. месечни такси за обслужване на разплащателната сметка на обща стойност 84.00лв., съгл. чл. 5, т. 2 от Договора и 9 бр. такси на обща стойност 91.00лв., съгл.чл.2, ал.2 от Договора.

ОСЪЖДА В. Д. П., ЕГН *****, с адрес: гр. П. ул. „А.З.“ 43, **ДА ЗАПЛАТИ** на „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление: гр.

София, бул. "Околовръстен път" № 260 представлявано от изп. директор Димитър Шумаров и прокуриснт Милена Ванева, действащи чрез пълномощник Адвокатско дружество „Чаталбашев, Петкова и И." гр. София, Булстат 177124360, регистрирано с номер в единния регистър 2000045410, представлявано от адв. Х. Х. И., САК, с рег. № от единния адвокатски регистър 1600638810, съдебен адрес за връчване на книжа: гр. София, ул. „Три уши“ № 8, ет. 4, СУМАТА от **3 667.35 лв. /три хиляди шестстотин шестдесет и седем лева и тридесет и пет стотинки/** - направени в исковото производство разноси, от които 404.27 лв. за държавна такса, общо 600.00 лв. за съдебно-счетоводна и графическа експертизи и 2663.08 лв. за адвокатско възнаграждение, както и СУМАТА от **1975.81 лв. /хиляда деветстотин седемдесет и пет лева и осемдесет и една стотинки/** - разноси в заповедното производство, от които 404.27 лв. за държавна такса и 1571.51 лв. с ДДС за адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд- Търговище в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Попово: _____